

Indien niet anders aangegeven komen Bijbelcitataten uit de NBG51 of uit de Concordante Vertaling ¹

donderdag 1 febr. **1 Korintiërs 15:35**

'En met welk lichaam komen zij?'

Nadat de apostel het voorbeeld heeft gebruikt van een graankorrel die in de aarde moet sterven om leven in een rijkere vorm tevoorschijn te brengen, gaat hij uitleggen met welk lichaam zij komen. Zoals er verschil is in vlees van vissen, vogels, vee en mensen, is er ook verschil in aardse en hemelse lichamen; ⁴⁰⁻⁴¹ *'er zijn zowel hemelse lichamen als aardse lichamen, maar de heerlijkheid van de hemelse is inderdaad andersoortig en die van de aarde is andersoortig'...* De apostel onderscheidt een aantal dingen van elkaar. Misschien is het bijvoorbeeld opvallend, dat hij onderscheid maakt tussen 'hemelse lichamen' en 'aardse lichamen'. Dit verschil wordt ook al in de diverse andere brieven van Paulus aangegeven. Ook in het Oude Testament, kunnen we hier al een aanwijzing voor vinden. Daarover zullen we morgen nog eens verder nadenken.

vrijdag 2 febr. **1 Korintiërs 15:40**

'er zijn zowel hemelse lichamen als aardse lichamen, maar de heerlijkheid van de hemelse is inderdaad andersoortig en die van de aarde is andersoortig;'

Aardse en hemelse lichamen hebben onderscheiden heerlijkheid. Deze voorbeelden doen denken aan de beloften die God aan Abraham deed. 'Kijk naar de hemel en tel de sterren, als je ze kunt tellen; 'Zo zal jouw zaad zijn'. ^{Gen.15:4} Nadat God Abraham testte door hem op te dragen om Izaäk te offeren, wordt de belofte van Abrahams zaad uitgebreid met de uitspraak: Ik zal jouw zaad doen toenemen als de sterren van de hemel en *als het zand dat is aan de kust van de zee*. Voordat Abraham besneden was, kreeg hij de belofte van een nageslacht zo talrijk als de sterren van de hemel. Jaren na de besnijdenis wordt er aan toegevoegd: dat het nageslacht toe zal nemen als het zand, dat is aan de kust van de zee. ^{Gen.22:17} Als sterren van de hemel en als zand bij de zee; is dat ook niet het onderscheid tussen 'hemelse lichamen en aardse lichamen'?

zaterdag 3 febr. **1 Korintiërs 15:49**

'En zoals wij bekleed zijn met het beeld van hem die van aardbodem was, zullen wij ook bekleed zijn, met het beeld van de Hemelse.'

De eerste mens (Adam) was uit de aarde en werd gevormd van losse aarde van de grond. ^{Gen. 2:7} De tweede Mens is de Heer uit de hemel. Vervolgens schrijft de apostel van de natiën: *En zoals wij bekleed zijn met het beeld van hem die van aardbodem was, zullen wij ook bekleed zijn, met het beeld van de Hemelse*. De verschillen tussen mensen die van Adam afstammen en dus van 'aardbodem zijn' en zij die het beeld van de Hemelse mogen dragen zijn minstens tweeledig. Adam werd een levende ziel en de Heer uit de hemel een 'levendmakende geest'. Wij, die van Adam afstammen zijn van vlees en bloed en daarmee bederfelijk en ziels. Daar moet verandering in aangebracht worden; een verandering die wij niet zelf kunnen bewerken. Want Paulus verklaart, dat vlees en bloed geen deel hebben aan het koninkrijk van God. ^{1 Kor.15:50} Dan deelt de apostel het geheim van de verandering met ons. *'Wij zullen inderdaad niet allen ontslapen, maar wij zullen allen veranderd worden'*. Nu zijn wij al veranderd in onze manier van denken, het is vernieuwd, ^{Rom. 12:2} maar dán zullen wij bovendien lichamelijk veranderd worden en 'het beeld van de Hemelse dragen'!

¹ Vertalingen:

NCV = Nederlandse Concordante Vertaling (Bron: <http://ncv.ebenhaezer.nl/> - © 2014 - NCV

GES = Geschriften (Bron: <http://geschriften.nl/> - © 2017)

HSV = Herziene Statenvertaling (© 2010/2016 Stichting HSV)

NBV = Nieuwe Bijbelvertaling (© 2004 Nederlands-Vlaams Bijbelgenootschap)

NBV21 = Nieuwe Bijbelvertaling 2021 (© 2021 Nederlands-Vlaams Bijbelgenootschap)

zondag 4 febr. **1 Korintiërs 15:55**

'Dood, waar is jouw overwinning? Waar, dood, is jouw prikkel?'

Wanneer wij om ons heen kijken en de wereld om ons heen zien, blijven de vraagtekens van deze tekst nog steeds vraagtekens. We zien geen overwinning en de dood is overal aanwezig, waar we ook zijn. Paulus schrijft op een andere plaats echter de hoopvolle woorden: 'Indien God voor ons is, wie is tegen ons?' ^{Rom.8:31} God rechtvaardigt, Christus Jezus pleit voor ons! Christus Jezus is voor ons gestorven, en *meer* nog 'Hij werd opgewekt en is aan Gods rechter(hand)'. ^{:34} Niets kan ons scheiden van Gods liefde! Want in dit alles, dood en verderf, kwaad leiden en wat voor ergs dan ook, zijn wij overwinnaars door Hem Die ons liefheeft. ^{:37} In Christus is de dood overwonnen. Hij is opgestaan in heerlijkheid. En voor ons dan? Paulus onthult in het geheim van de verandering, dat dit stervende onsterfelijkheid moet aandoen en dat dit bederfelijke onverderfelijke aandoet en dat wat geschreven staat dan zal plaatsvinden: *'opgeslokt wordt de dood in de overwinning'*. De verandering of vernieuwing van ons denken is de eerste fase van het geheim; ^{Rom.12:2} wij ervaren dit in de liefde van God en zien het met verlichte ogen van ons hart door het geloof. De tweede gigantische stap in het geheim van onze verandering, is dat de doden in Christus eerst op zullen staan, wanneer de Heer afdaalt van de hemel en wij, die leven samen met hen gelijktijdig zullen worden weggerukt tot de ontmoeting met de Heer en altijd tezamen met Hem zullen zijn. De vraagtekens zijn dan uitroepetekens en de overwinning is niet alleen in geloof, maar in alles overstijgende heerlijkheid.

maandag 5 febr. **2 Korintiërs 5:1-5**

'1 Wij weten dat wanneer onze aardse tent, het lichaam waarin wij wonen, wordt afgebroken, we van God een woning krijgen: een eeuwige, niet door mensenhanden gemaakte woning in de hemel. 2 Wij zuchten in onze aardse tent en zouden willen dat onze hemelse woning er nu al over wordt aangetrokken. 3 We zijn er echter zeker van dat we bekleed zullen worden en niet naakt zullen zijn. 4 Zolang we in onze aardse tent verblijven zuchten we onder een zware last, omdat we niet willen dat deze kleding wordt uitgetrokken; we willen dat er nieuwe over wordt aangetrokken, zodat het sterfelijke door het leven wordt verslonden. 5 Hiervoor heeft God zelf ons gereedgemaakt, door ons de Geest als onderpand te geven.' ^[NBV21]

Hoe herkenbaar kan het zijn wat Paulus hier schrijft. Als we de broosheid van ons eigen lichaam zien, de gebrokenheid van de wereld, dan zuchten we, verlangend naar dat moment straks. En Paulus is er zeker van dat hij niet naakt zal zijn – God zal hem en ons een nieuw lichaam geven. Ook wij verlangen ernaar niet te sterven, maar mee te mogen maken dat Christus terugkomt, en ons lichaam vernieuwt. En die hoop legt God in ons hart, door Zijn geest. ^{Rom 5:5}

dinsdag 6 febr. **2 Korintiërs 5:6-8**

'6 Dus blijven wij altijd vol goede moed, ook al weten we dat zolang dit lichaam onze woning is, we ver van de Heer wonen. 7 We leven nu immers vanuit vertrouwen, zonder al echt te zien. 8 Ook al zouden we ons lichaam liever verlaten om onze intrek te nemen bij de Heer, toch blijven we vol goede moed.' ^[NBV21]

Hier op aarde leven we nog ver van de Heer, maar straks, dan zullen we bij de Heer wonen. Dat is verreweg het beste! ^{Fil.1:23} Dat zien we misschien nog niet, want als we om ons heen kijken zien we de wereld, de gebrokenheid, oorlog en ellende. Maar dat vertrouwen is in ons gelegd, in ons hart. Daarom, ook vandaag, blijf vol goede moed. Zie uit naar dat moment, maar houd moed, God is nabij. ^{Fil.4:4}

woensdag 7 febr. **2 Korintiërs 5:9-11**

'9 Daarom ook stellen wij er een eer in te doen wat Hij wil, of we nu in dit aardse lichaam wonen of niet. 10 Want wij moeten allen voor de rechterstoel van Christus verschijnen, zodat ieder van ons krijgt wat hij verdient voor wat hij in zijn leven heeft gedaan, of het nu goed is of slecht. 11 Vervuld van ontzag voor de Heer proberen wij iedereen te overtuigen.' ^[NBV21]

We lazen gisteren dat Paulus moed houdt, ondanks de moeilijkheden die hij en wij hier nu op aarde tegenkomen. Straks zullen we bij de Heer zijn. Nu maakt hij ineens een wending naar een nieuw onderwerp: hoe gaan we ons leven leven in de tussentijd?

Er zal voor ons allemaal eens het moment komen dat we voor Christus zullen verschijnen, en langs zal komen hoe we ons leven geleefd hebben. We zijn gered door genade, en toch maakt het uit hoe we leven. Daarom, zegt Paulus, is het onze eer te leven zoals Hij wil. Niet alleen met het oog op dat moment straks, ook om zo iets van Hem te verspreiden nu, als lichtjes in het duister.

donderdag 8 febr. **2 Korintiërs 7:1**

'1 Omdat ons deze beloften zijn gegeven, geliefde broeders en zusters, moeten we onszelf reinigen van alle lichamelijke en geestelijke smetten en vol ontzag voor God ons hele leven heiligen.' ^[NBV21]

We lazen eerder hoe Paulus, met het oog op straks, nu wil leven zoals Christus dat wil. Dit deed hij vervuld met ontzag voor de Heer. Ook hier lezen we dat weer, ontzag voor de Heer. Dit is het bekende "vrees voor/van God".

Het gedeelte hiervoor ging erover hoe God ervoor gekozen heeft bij ons mensen te willen wonen. En Hij woont ook bij ons, in ons hart. Hij is onze God, onze Vader, wij zijn zonen en dochters. Daarom, omdat ons deze beloften gegeven zijn, zouden we onszelf reinigen en ons leven heiligen. Daar staan we niet zo vaak bij stil, maar misschien iets om over na te denken. Als we bij God horen, stellen we ons dan apart op? Zijn we herkenbaar?

vrijdag 9 febr. **Psalm 34:12-17**

*'12 Kom, kinderen, luister naar mij,
ik leer je ontzag voor de HEER.*

*13 Hebben jullie het leven lief,
wil je goede jaren genieten?*

*14 Behoed dan je tong voor het kwaad,
je lippen voor woorden van bedrog.*

*15 Mijd het kwade, doe wat goed is,
streef naar vrede, jaag die na.*

*16 Het oog van de HEER rust op de rechtvaardigen,
zijn oor luistert naar hun hulpgeroep.*

*17 Toornig ziet de HEER wie kwaad doen aan,
Hij wist hun namen op aarde uit.'* ^[NBV21]

We lazen eerder deze week enkele teksten bij Paulus die gingen over "ontzag voor God". Dit is een frase die uit het Oude Testament komt. Op een aantal plekken, zoals hier in deze psalm, leren we over ontzag voor de Heer, voor Jahwe.

Waarom zouden we ontzag hebben? Omdat Hij God is. Hij heeft alles gemaakt, en staat boven ons. Dan kan je niet leven alsof het niet uitmaakt wat je doet, als God ondertussen wat anders van ons vraagt. Ontzag hebben voor God betekent Hem erkennen als God, als degene die wat te zeggen heeft over ons leven, en dan ook wandelen zoals Hij van ons vraagt. Ontzag voor God betekent daarom het kwade mijden, en doen wat goed is. Want, zoals Paulus al zei, er komt een moment waarop we allemaal voor Christus zullen verschijnen, en we zullen terugkrijgen wat we gedaan hebben, goed of slecht.

zaterdag 10 febr. **Spreuken 9:8-10**

*'8 Wijs een spotter niet terecht, hij zou je haten,
berisp een wijze, en hij mag je graag.*

*9 Een wijze wordt nog wijzer als je hem berispt,
een rechtvaardige vergroot zijn inzicht door wat je hem leert.*

*10 Wijsheid begint met ontzag voor de HEER,
inzicht is vertrouwdheid met de Heilige.'* ^[NBV21]

Spreuken gaat over wijsheid, over wijzen en over dwazen. Maar het gaat vooral ook om wat voor keuzes je in je leven maakt. Wat typeert de dwaze? Hij zegt in zijn hart dat er geen God is, ^{Ps.14:1} en leeft zijn leven zoals hij dat wil. De wijze zoekt God, en leeft naar de aanwijzingen van God. Hij laat zich daarom ook berispen, want hij wil steeds meer leven naar Zijn wil, niet wat hij zelf wil.

Daarom stelt spreuken: wijsheid begint met ontzag voor de Heer, voor Jahwe. Erkennen dat Hij God is, en iets over ons leven te zeggen heeft. Hem leren kennen is wat werkelijk wijs maakt, en wat richting geeft in ons leven. Dat mag ook voor vandaag een leidraad zijn.

zondag 11 febr. **Filippenzen 2:12**

'12 Geliefde broeders en zusters, u bent altijd gehoorzaam geweest toen ik bij u was. Wees het des te meer nu ik niet bij u ben. Blijf u inspannen voor uw redding, en doe dat in diep ontzag voor God' ^[NBV21]

Na alle teksten die we deze week hebben gelezen, hebben we wat kunnen zien van wat Paulus bedoelt als hij schrijft over de "vrees van/voor God". Ook hier roept hij ons op onze redding uit te werken "met vrees en siddering". Moeten we bang zijn voor God? Het gaat, en dat is terecht zo vertaald, om ontzag. Erkennen dat God echt God is, de God over ons leven. Als we bij Hem horen, betekent dat ook dat Hij iets over ons te zeggen heeft. En Hij vraagt van ons dat we anders in het leven gaan staan. Dat we Hem eren met ons leven, met ons lichaam.

God is zo groot, maar we vergeten nog wel eens dat dat meer is dan alleen iets wat we weten, het heeft direct gevolg voor ons leven, en voor de keuzes die we maken. Dit soort teksten zijn geschreven om ons daaraan te herinneren, en ons weer erbij stil te zetten dat we ontzag mogen hebben voor Hem. Laten we dat meenemen.

maandag 12 febr. **Psalm 139:23**

*'Onderzoek mij, El, en ken mijn hart;
Test mij en ken mijn zorgelijke gedachten'* ^[NCV]

Stel je voor, op een dag ontmoet je iemand die veel van je weet. Als je met hem aan de praat raakt, ontdek je dat hij heel veel van je weet. Naam van je vrouw en ook van de kinderen. Je hobby's, je werk en dat je daar zorgen over hebt. Maar, wat blijkt nou ... je kent die persoon helemaal niet! Dan kan het interessant zijn, leuk, of zelfs attent dat iemand zo geïnteresseerd is, of, misschien ook wel een beetje eng?

David heeft in elk geval geen angst dat El hem kent. Integendeel, David vraagt in deze psalm om gekend te mogen worden door God!

*'Onderzoek mij, El, en ken mijn hart;
Test mij en ken mijn zorgelijke gedachten'*

Hij vertrouwt ook zijn zorgen aan God toe en vraagt daarbij of God hem wil uitproberen. Dat is echt overgave! Terwijl hij weet dat hij in geen enkel opzicht een gelijke is. Maar David heeft in zijn leven geleerd dat God betrouwbaar is en wil oprecht door Hem gekend worden. Hij weet dat hij aan het goede Adres is: God kent alle harten, tot in alle schuilhoeken toe. Bij God is geborgenheid! Kennen wij onze God en Vader ook zo, of is het nog een beetje eng, dat Hij ons zo goed kent?

dinsdag 13 febr. **2 Samuël 22:31**

*'Gods weg is volmaakt; des Heren woord is zuiver.
Hij is een schild voor allen die bij Hem schuilen,'*

Deze woorden uit het 'Danklied van David' laten zien hoe zeer David er van overtuigd was dat er maar Eén betrouwbare God is, Die Zich houdt aan Zijn Woord. David roemt God voor redding uit allerlei moeilijke omstandigheden. En Davids leven kende vele moeilijkheden. Vaak vanwege zijn vele vijanden, maar soms ook door de beslissingen die hij nam, zonder vooraf God te raadplegen over de gekozen weg. De diepe weg die hij moest gaan, bracht hem immer weer bij God, daar moest hij zijn om verlost te worden van zijn vijanden of barmhartigheid te vinden voor het aangezicht van God als hij niet te verontschuldigen was voor zijn daden (zie woensdag).

woensdag 14 febr. **2 Samuël 24:2**

'Ga, tel Israël en Juda. Toen zeide de koning tot de legeroverste Joab, die bij hem was: Doorkruis al de stammen van Israël van Dan af tot Berseba toe; telt het volk, opdat ik het getal van het volk wete' ^[NBG]

Koning David voelt zich gedrongen om een volkstelling te laten houden in het gehele land. Opvallend is dat vers 1 hier spreekt van: De Here zette David tegen Israël op en zeide: 'Ga, tel Israël en Juda'. Terwijl we in 1Kronieken 21:1 lezen: 'Satan keerde zich tegen Israël en zette David aan, Israël te tellen'. Wat dat betreft doet deze situatie denken aan het begin van het boek Job. Satan zwierf over de aarde en komt bij God en als God hem vraagt of hij ook acht geslagen heeft op Zijn rechtvaardige knecht Job, wordt dat de aanleiding voor Satan om Jobs leven ernstig in de war te schoppen. Als David het hier in zijn hoofd krijgt om het volk te laten tellen, is hij 'onder invloed' zou je kunnen zeggen. Duidelijk niet van heilige geest.

In aansluiting op de gedachte, dat het door God ingegeven is (vs.24:1), zou je mogen verwachten dat hij zegt: opdat de Here het getal van het volk wete, in plaats van te zeggen: opdat **IK** het getal van het volk wete. (De Here wist het natuurlijk toch wel) De wijze woorden van zijn zeer bekwame generaal, die als een verstandige vermaning opgevat kunnen worden, helpen David niet meer om helder te gaan denken. Pas als de telling gereed is, komt David bij zijn zinnen (24:10): 'Maar David had wroeging, nadat hij het volk geteld had'. Hier blijkt weer eens: berouw komt na de zonde.

*donderdag 15 febr. **2 Samuël 24:10***

'Maar David had wroeging, nadat hij het volk geteld had, en David zeide tot de Here: Ik heb zwaar gezondigd, doordat ik dit gedaan heb; nu dan Here, doe toch de ongerechtigheid van uw knecht weg, want ik heb zeer dwaas gehandeld'. ^[NBG]

Nu is het gemakkelijk om David hier om te veroordelen. Maar in het falen van de knecht die hij was, zal altijd het hogere niveau van Gods werken tot uitdrukking komen. Waar leidt dit toe? Inderdaad, er volgt een gericht, waar David zelfs nog een keuze uit drie kan maken (vs.13). Er valt echter meer te ontdekken. David maakt geen directe keuze, maar wenst onder de gegeven omstandigheden liever te vallen in de hand des Heren: 'want ZIJN barmhartigheid is groot; maar laat mij niet vallen in de handen van mensen'. Daar herkennen we David weer, hij zoekt zijn heil, ook in dit grote onheil dat staat te gebeuren, bij zijn God! Wat is het grootse werk van God hierbij? Twee dingen worden zichtbaar: de tijden zijn in Zijn hand, en Hij is bij uitstek de Plaatser. Het is altijd op Zijn, juiste tijd, altijd in en uit Zijn hand, en op de plaats die Hij bepaalt! Kunnen we zien welke grote zaken van God hier naar voren komen?

*vrijdag 16 febr. **1 Kronieken 21:14, 15***

'Dus bracht de Here de pest over Israël, en er vielen van Israël zeventigduizend man. Ook zond de Here een engel naar Jeruzalem om dat te verdelgen, maar zodra hij daarmee begon, zag de Here het, en het onheil berouwde Hem; Hij zeide tot de verderfengel: Genoeg! Laat nu uw hand zinken. De engel des Heren stond toen bij de dorsvloer van de Jebusiet Ornan.' ^[NCV]

De pest was de derde mogelijkheid die de Here David had voorgehouden. Daarbij was ook nog een verderfengel naar Jeruzalem gezonden om het te ruïneren (lett.). Wetende dat Jeruzalem de plaats is, waar de mensgeworden Zoon eens zal rondgang door de straten en in de tempel het volk zal leren, wordt dít grote onheil 'net op tijd' gestopt. Want de dorsvloer van Ornan (of, Arauna vlg 2 Sam.24:16,17) is op de berg van Jeruzalem! Voor David is het een allesverwoestende aanblik als hij de engel naar 'de stad van David' ziet gaan. Hij en de oudsten die bij hem zijn, werpen zich op hun aangezicht! En zullen ongetwijfeld gedacht hebben dat hun laatste uur geslagen heeft. Maar de Here stopt hier het onheil dat Hij heeft ingezet tegen Israël, en op een wel heel bijzondere plaats! Hier wordt tijdens de plaag van de pest door God de (start)tijd van het brandofferaltaar bepaald en de plaats, de dorsvloer van Ornan.

*zaterdag 17 febr. **1 Kronieken 21:16***

'Toen sloeg David zijn ogen op en zag de engel des Heren staan tussen hemel en aarde, met in zijn hand het getrokken zwaard, uitgestrekt over Jeruzalem; en David en de oudsten, in rouwgewaad gehuld, wierpen zich op hun aangezicht. Hierna zeide David tot God: Was ik het niet, die bevel gaf het volk te tellen? Ja, ik ben het die gezondigd en zeer verkeerd gehandeld heb.' ^[NBG]

In deze hoofdstukken wordt niet verhaald, dat David niet zomaar op de berg van Jeruzalem staat, maar de berg Moria waar ooit God Mozes had opgedragen om zijn zoon Izaak te offeren (*volgens Joodse overlevering*). De plaats waar God 'net op tijd' voorzag in een ander offer in plaats van Izak! En nu krijgt David van de profeet Gad de opdracht om op deze heuvel een altaar te bouwen, zodat de plaag stopt. Hoewel David koning te Jeruzalem is, is dit deel van de berg niet van hem, maar van de Jebusiet Ornan (of Arauna) die er zijn dorsvloer heeft. David wil persé de dorsvloer met land kopen: 'Nee, maar ik wil stellig de volle prijs geven, want ik wil niet wat u behoort, aan de Here opdragen en geen brandoffer brengen dat mij niets kost!'

David bouwde daar een altaar voor de Here, bracht brandoffers, en vredeoffers, en riep tot de Here die hem antwoordde met vuur uit de hemel op het brandofferaltaar.

'Toen gaf de Here de engel bevel, zijn zwaard in de schede te steken.' (vs 27) De Here had David op de dorsvloer van Arauna geantwoord.

Toen zeide David: Dit is het huis van de Here God, en dit is het brand offeraltaar voor Israël. Salomo zal op deze bijzondere plek, de berg Moria, de tempel mogen bouwen die zijn vader tot in de puntjes had voorbereid! 2 Kron.3:1. Zo werkt God dingen uit die niemand voorziet.

zondag 18 febr. **Handelingen 7:47**

'Deze [David] heeft genade gevonden bij God en gevraagd een woonstede te mogen vinden voor het huis van Jakob. Maar (eerst) Salomo bouwde Hem een huis. De Allerhoogste echter woont niet in wat men met handen maakt.' ^[NBSG]

Dit is een onderdeel uit het getuigenis van Stefanus. In veel bijbels zijn hierbij tekstverwijzingen te vinden:

2 Sam.7:11b-12 *'Ook kondigt de Here u aan: De Here zal u een huis bouwen. Wanneer uw dagen vervuld zijn en gij bij uw vadersen te ruste zijt gegaan, dan zal Ik uw nakomeling, uw eigen zoon, na u doen optreden, en Ik zal zijn koningschap bevestigen. Die zal mijn naam een huis bouwen.'*

2 Kron. 3:1 *'Toen begon Salomo met de bouw van de tempel te Jeruzalem op de berg Moria, waar de Here aan zijn vader David verschenen was; op de plaats die David daarvoor had bestemd, op de dorsvloer van de Jebusiet Ornan.'*

David heeft genade gevonden bij God. En dat omdat God hem verkozen had, ruim tevoren. Door David werkt God enorme dingen uit en vanaf David door Salomo. Heel bijzonder is de belofte die aan David gedaan is: *'Zie, de dagen komen, luidt het woord des Heren, dat Ik aan David een rechtvaardige Spruit zal verweken; die zal als koning regeren en verstandig handelen, die zal recht en gerechtigheid doen in het land'*. Jer.23:5

In zijn laatste levensuur (vs 52) getuigde Stefanus van de beloofde nakomeling van David, van de komst van de Rechtvaardige; die ook onze Heer Jezus Christus, onze 'God is Redder' is! Wat een fantastische uitkomst, hoe groot zij Gij, o God!!

maandag 19 febr. **Efeziërs 4: 1,2**

'Ik spreek jullie dan aan, ik, de gebondene in de Heer, waardig te wandelen vanwege de roeping waarmee jullie werden geroepen, met alle ootmoedige gezindheid en zachtmoedigheid, met geduld elkaar verdragend in liefde ...'

De oproep van Paulus komt niet uit de lucht vallen, maar is gebaseerd op het onderwijs van Efeziërs 1-3. Dat is geweldig en je kunt er geen genoeg van krijgen. Dat stimuleert je om te doen wat onze dagtekst aangeeft. Het is geen wet, geen moeten, maar een natuurlijk gevolg van het evangelie, de vrucht. Zoals een prachtige appel aan een appelboom groeit, zo groeit deze vrucht in ons leven. Door Gods geest gewerkt: ootmoedigheid, zachtmoedigheid, geduld, liefde. Ah, dat dit zichtbaar mag zijn onder ons!

dinsdag 20 febr. **Romeinen 1: 8**

'In de eerste plaats dank ik mijn God door Jezus Christus over u allen, omdat in de gehele wereld van uw geloof gesproken wordt.'

Paulus geeft ons zicht op zijn gebedsleven. Zo ziet zijn gebed eruit! Hij bidt voor mensen ver weg. En in dat gebed is volop dankbaarheid, omdat God hun geloof heeft laten groeien. Het lijkt misschien een ver-weg-verhaal. maar dat is het zeker niet; het is zelfs heel herkenbaar. Ook wij hebben broeders en zuster die op grote afstand wonen. Denk aan Zeeland, denk aan Friesland, denk aan Drenthe, of waar dan ook in Nederland, of zelfs daarbuiten. En wij in Rotterdam horen van hun geloof en dat raakt ons hart, net als dat gebeurde bij Paulus. We mogen op dezelfde manier reageren als Paulus, met dankbaarheid!

woensdag 21 febr. **Romeinen 1:9**

'Want God, Die ik met mijn geest dien in het evangelie van Zijn Zoon, is mijn getuige, hoe ik onophoudelijk te allen tijde bij mijn gebeden uwer gedenk, biddende, of mij eindelijk door de wil van God eens een weg gebaad moge worden om tot u te komen.' Hier is Paulus zeer serieus en ook praktisch. Hij laat God getuige zijn over de inhoud van zijn gebed. Rome is ver weg maar hij vraagt of God een weg wil maken naar deze

gemeente in Rome. Paulus heeft wel duidelijke verlangens en wensen, maar die zijn ondergeschikt aan de wil en toestemming van God. Hij maakt zijn reisplannen niet zelf, maar zoekt naar de wil en het plan van God voor zijn leven. Mooi voorbeeld! Morgen lezen we waarom Paulus eigenlijk naar Rome wil gaan. Vader, ook ik heb wensen en verlangens. Maakt U Uw wil ook aan mijn hart bekend. Dank U voor Uw plan.

donderdag 22 febr. **Romeinen 1: 11-12**

'Want ik verlang u te zien om u enige geestelijke gave mede te delen tot uw versterking, dat is te zeggen: onder u mede bemoedigd te worden door elkanders geloof, van u zowel als van mij.'

Dit was de reden voor Paulus om naar Rome te gaan. Paulus' grote wens was om de gemeentes die er waren te versterken. Prachtig! Bijzonder is het moment van wederzijdse bemoediging als het woord wordt gebracht. Misschien denk je dat het zo alleen functioneerde bij Paulus, of voor voorgangers of bijbelstudeerders. Zoek het niet zo ver. Elkaar bemoedigen met het woord, dat is gewoon voor jou en mij. Zo praktisch! Morgen lezen we nog zo'n mooi voorbeeld.

vrijdag 23 febr. **Handelingen 28: 15**

'En vandaar kwamen de broeders, die van onze aangelegenheden gehoord hadden, ons tot Forum Appii en Tres Tabernae tegemoet, en toen Paulus hen zag, dankte hij God en greep moed.'

Paulus is op reis naar Rome. Hij wil daar getuigen van het evangelie, maar het blijkt eigenlijk een heel avontuur om daar te komen. Een zware en lange reis ... Het schip waar hij mee reisde, is vergaan. Hij werd gebeten door een giftige adder. Toch komt Paulus uiteindelijk weer op het vaste land aan, een heel stuk onder Rome. Vandaar reist hij te voet verder. Dan komen de broeders om Paulus bij te staan. Ze hebben gehoord wat Paulus is overkomen en ze willen hem helpen. Dat is broederliefde! Hij ziet ze aankomen en zijn hart werd blij. Hij dankte God en hij kreeg moed om door te gaan. Zo werkt die broederliefde, met bemoedigingen! Dat was toen zo, maar dat is vandaag precies hetzelfde. Misschien ben jij wel vandaag die broeder of zuster die een bemoediging mag zijn voor die ander.

zaterdag 24 febr. **Romeinen 3: 10-12**

'Niemand is rechtvaardig, ook niet één, er is niemand, die verstandig is, niemand, die God ernstig zoekt; allen zijn afgeweken, tezamen zijn zij onnut geworden; er is niemand, die doet wat goed is, zelfs niet één.'

Als je dit soort woorden hoort tijdens je functioneringsgesprek, dan kun je die promotie wel vergeten; dat geldt dan ook gelijk voor je hele afdeling. Paulus gebruikt deze woorden niet als beschuldiging maar als een vaststelling. Zo is een mens, een sterveling, een zondaar, tekortschietend op alle fronten en falend op elk vlak. Zo kun jij je ook wel eens voelen, zeker. En dan denk je dat er geen promotie meer in zit en dat alles is vastgelopen. Maar toch ... Het is niet vastgelopen. Sterker nog: Paulus laat ons de geopende weg zien, vanaf vers 21: *'Thans is echter buiten de wet om gerechtigheid van God verschenen, en wel door het geloof van Christus.'* Het is een weg speciaal voor jou. Dat is pas promotie!

zondag 25 febr. **Jesaja 65: 17**

'Want zie, Ik schep een nieuwe hemel en een nieuwe aarde; aan wat vroeger was, zal niet gedacht worden, het zal niemand in de zin komen.'

Een gebed begint soms met: Machtige God en Vader ... God zegt: Ik maak de hemel en de aarde nieuw! Het zijn woorden met een belofte, zo is God. Hij kan dat. Voor deze God mogen wij ontzag hebben, zo groot en zo machtig ... Toch mogen we onze handen vouwen, onze ogen sluiten en direct bidden tot Hem als Vader, zo dichtbij en zo betrokken, ook bij jouw leven. Hij zegt: Ik maak ook jouw leven nieuw; wat was is voorbij, het nieuwe is begonnen.

maandag 26 febr. **Romeinen 1: 8-11**

'Eerst inderdaad, dank ik mijn God door Jezus Christus aangaande jullie allen, dat jullie geloof wordt aangekondigd in de gehele wereld. Want mijn getuige is God, Die ik dien in mijn geest in het evangelie van zijn Zoon, hoe ik onophoudelijk jullie in herinnering breng altijd in mijn gebeden smekend of ik nu misschien eindelijk voorspoedig zal worden in de wil van God naar jullie toe te komen. Want ik verlang er naar jullie te zien, opdat ik een geestelijke genadegave aan jullie meedeel, zodat jullie standvastig gemaakt worden.'

In het begin van de eerste eeuw had het evangelie van God ingang gevonden in Rome (vers 1). De geroepen heiligen, de geliefden van God worden door Paulus aangeschreven in deze prachtige brief. Daar waar het evangelie gebracht wordt veroorzaakt het ook onrust, omdat bestaande theologische dogma's erdoor worden ontmaskerd. Dit is ook gebeurd in Rome. Een geschiedschrijver in de tijd van het bewind van keizer Claudius schrijft over deze onrust. Dit zou goed verklaren waarom er in de 'gehele wereld' over het geloof van de gelovigen gesproken werd. Wanneer het evangelie ingang vindt in een mensenhart geeft dat zo'n grote vreugde, dat het monden opent om er over te vertellen. Dit is wat de boodschap van Gods genade doet. Het maakt de mens zó blij. Het woord dat hier wordt vertaald met genadegave, charisma, betekent letterlijk genade-effect. De genade had al duidelijk zijn uitwerking in Rome gehad en Paulus wil de gelovigen graag zo snel mogelijk zien om hen nog meer te vertellen over wat genade veroorzaken kan in hun leven. Dit, met als doel om hen standvastig te maken door samen bemoedigd te worden door elkaars geloof.

dinsdag 27 febr. **Romeinen 5: 15,16**

'Maar niet zoals met de misstap, zo ook met de genadegave. Want indien door de misstap van die éne de velen sterven, veel meer vloeit de genade van God en het geschenk in genade, die is van die éne mens, Jezus Christus, in de velen over. En het is met de schenking niet zoals door de éne die zondigde. Want het oordeel is inderdaad uit één tot veroordeling, de genadegave is echter uit veel misstappen tot Zijn rechtvaardige daad.'

Paulus benadrukt in dit hoofdstuk overeenkomsten tussen Adam en Christus, maar vooral ook dat er heel grote verschillen tussen hen zijn. Zowel in Adam als in Christus is de hele mensheid inbegrepen, maar de genade van God en het geschenk van genade is véél meer. Twee keer wordt in deze verzen het woord charisma gebruikt. Genade-effect. Het effect van genade is veel groter dan die ene overtreding. Het is overvloedig. De ene misstap van Adam zorgt er inderdaad voor dat allen sterven, maar het genade effect is uit veel misstappen tot Zijn rechtvaardige daad. De veroordeling is uit één overtreding, maar de rechtvaardigstelling volgt na vele misstappen. Dus ook al gingen er vele, vele misstappen van de mensheid vooraf aan de rechtvaardige daad, ze vormen geen belemmering voor de rechtvaardiging in Gods overvloedige genade.

woensdag 28 febr. **Romeinen 6: 22,23**

'Nú echter, vrij gemaakt van de zonde, maar tot slaaf gemaakt van God, hebben jullie vrucht tot heiliging, en als voltooiing leven gedurende de tijdperken. Want het rantsoen van de zonde is de dood, de genadegave echter van God is leven gedurende de tijdperken in Christus Jezus onze Heer.'

In Romeinen 5 schreef Paulus, dat waar de zonde toeneemt, de genade meer dan overvloedig is geworden. In Romeinen 6 werkt hij dit verder uit, want je zou deze waarheid verkeerd kunnen uitleggen. De realiteit is alleen dat, omdat we samen met Christus zijn gestorven, begraven en opgewekt, we helemaal vrij zijn van de zonde. We mogen in nieuwheid van leven wandelen (6:4) als mensen die uit de doden zijn opgewekt. De zonde voert geen heerschappij meer over ons (6:14) want we zijn niet onder de wet, maar onder genade. De wet wordt in 2 Korintiërs 3 een bediening van de dood genoemd en hier lezen we dat het rantsoen van de zonde de dood is. Waar we vroeger slaven waren van de zonde en schaamte als vrucht hadden met als einde ervan de dood, zijn we nu in vrijheid gesteld en hebben we als vrucht een aan God toegewijd bestaan met als voltooiing ervan eonisch leven. Wat een geschenk is dit genade-effect dat God geeft in Christus Jezus onze Heer!

donderdag 29 febr. **Romeinen 11: 25-30**

'Want ik wil niet dat jullie onwetend zijn broeders, over dit geheimenis – opdat jullie niet verstandig zouden zijn in eigen ogen – dat voor een deel verechting over Israël is gekomen, totdat de volheid van de natiën binnengekomen is. En zo zal heel Israël gered worden, zoals er staat geschreven "Hij Die bergt zal aankomen uit Sion, Hij zal de on-eerbiedigheden van Jakob afkeren. En dit is het verbond van Mij met hen, wanneer ik hun zonden wegneem." Naar het evangelie zijn zij inderdaad vijanden vanwege jullie, naar de uitkiezing echter geliefden vanwege de vaders. Want onberouwelijk zijn de genadegaven en de roeping van God.'

Dit gedeelte staat vol met verwijzingen naar voorzeggingen uit de Tenach. Ooit gaf Jakob de eerstgeboortezegen aan Efraïm met de woorden "en zijn zaad zal een volheid van natiën worden." Na de wegrukking van de gemeente zal de Messias terugkeren tot Sion zoals beschreven wordt in Jesaja 59:20 en dan zal Hij de zonden van Israël wegnemen (Jesaja 59:21). Uit Jeremia 31:33 en 34 weten we dat God het hart van zijn volk zal veranderen. God is het die dit zal doen. Het is een belofte. Opnieuw gebruikt Paulus in dit gedeelte het woord genadegaven. Letterlijk genade-effecten. In de profetieën wordt de verharding en de redding van Israël voorzegt. Het is allemaal uit God. De verechting van Israël ten behoeve van het Lichaam van Christus en de redding van Israël om onder de volken de genade van God te verkondigen. God Belooft dat hij dit zal doen. Wat een diepte van rijkdom en wijsheid en kennis van God. Alles is uit Hem